

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 252/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M., a. s., Č., zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Mesta Č. v konaní o odvolaní proti jeho rozhodnutiu č. 33/2007/OPE zo 17. januára 2007 o odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M., a. s., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2009 doručená sťažnosť M., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), z 25. júna 2009, ktorou namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Mesta Č. (ďalej len „mesto“) v konaní o odvolaní proti jeho rozhodnutiu č. 33/2007/OPE zo 17. januára 2007 o odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike.

Sťažovateľka uviedla, že je podnikateľským subjektom v oblasti výroby a distribúcie tepla (ďalej aj „tepelná energetika“) a podniká za podmienok upravených okrem iného zákonom č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení zákona č. 99/2007 Z. z. (ďalej len „zákon č. 657/2004 Z. z.“).

V priebehu druhého polroka roku 2006 došlo k poruche technologického zariadenia – plynovej kotolne situovanej v objekte – dome súp. č... na... ulici v Č. Kotolňa slúžila od vybudovania na výrobu a dodávku tepla pre zmluvných odberateľov: Okresný súd Č. – pre odberné miesto Okresný súd Č., Krajskú prokuratúru v Ž. – pre odberné miesto Okresná prokuratúra Č., Spojenú školu Č. – pre odberné miesto Spojená škola Č. a pre Ž. samosprávny kraj – pre odberné miesto K. v Č. Sťažovateľka zistila, že došlo k technickej poruche kotolne a k jej automatickému odstaveniu. Sťažovateľka sa pokúsila s vynaložením všetkého úsilia a dostupných prostriedkov uviesť opätovne kotolňu do prevádzky. To jej však bolo znemožnené nekooperatívnym prístupom vlastníka objektu, v ktorom bola kotolňa situovaná. Vtedajší vlastník objektu – spoločnosť C., a. s. (ďalej len „spoločnosť C.“), odmietal sprístupniť priestory plynovej kotolne.

Sťažovateľka 17. októbra 2006 oznámila mestu, že pre pretrvávajúcu technickú poruchu kotolne nie je možné obnoviť výrobu tepla a jeho dodávku označeným odberateľom. Splnila si tak notifikačnú povinnosť ustanovenú zákonom č. 657/2004 Z. z. a zároveň, vzhľadom na okolnosti vzniknutej situácie, požiadala mesto, aby postupovalo podľa § 28 zákona č. 657/2004 Z. z. a vyhlásilo stav núdze v tepelnej energetike vrátane stanovenia obmedzujúcich opatrení na spotrebu tepla a povinností držiteľov povolení, ako aj ostatných fyzických osôb a právnických osôb na odstránenie stavu núdze.

Pre vyhlásenie stavu núdze z hľadiska splnenia zákonných podmienok bolo podľa názoru sťažovateľky podstatné, že v záujme zabezpečenia prevádzky tepelných zariadení opakovane písomne žiadala spoločnosť C. o nebránenie prístupu k plynovej kotolni a umožnenie jej prevádzkovania. Zároveň podala na súd návrh na uloženie povinnosti nebrániť prevádzkovaniu plynovej kotolne. Súd vydal predbežné opatrenie, ktorým uložil spoločnosti C. nebrániť vstupu k plynovej kotolni. Sťažovateľka podala súdnej exekútorke návrh na exekúciu splnenia povinnosti umožniť vstup k plynovej kotolni na základe právoplatného a vykonateľného predbežného opatrenia súdu. Taktiež podala podnet štátnej energetickej inšpekcie. Ani po uložení opatrení štátnou energetickou inšpekciou spoločnosť C. neumožnila prevádzkovanie plynovej kotolne. Sťažovateľka napokon podala

podnet polícii pre podozrenie zo spáchania trestného činu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia a trestného činu všeobecného ohrozenia.

Na základe aktivít sťažovateľky rozhodol primátor mesta 18. októbra 2006 o vyhlásení stavu núdze v tepelnej energetike. Jeden z odberateľov tepla – K. v Č. sa však 9. novembra 2006 obrátila podnetom na Krajskú prokuratúru v Ž. namietajúc nezákonnosť rozhodnutia primátora mesta č. 1389/06 z 18. októbra 2006 z dôvodu nenaplnenia podmienok na jeho vydanie podľa § 27 zákona č. 657/2004 Z. z., z dôvodu absencie opatrení na odstránenie stavu núdze podľa § 28 zákona č. 657/2004 Z. z., ako aj z dôvodu formálnych nedostatkov, pokiaľ ide o zákonom predpísané náležitosti správneho rozhodnutia. Na základe podnetu prokurátor Okresnej prokuratúry Č. (ktorej bol podnet postúpený) vydal 20. decembra 2006 podľa § 28 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov upozornenie, ktorým informoval mesto o porušení ustanovení zákona č. 657/2004 Z. z. a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v súvislosti s vydaním predmetného rozhodnutia.

Primátor mesta následne 17. januára 2007 rozhodnutím pod č. 33/2007/OPE odvolal stav núdze v tepelnej energetike vyhlásený pôvodne 18. októbra 2006 poukážuc okrem iného na obsah upozornenia prokurátora z 20. decembra 2006 s tým, že prehodnotil trvanie podmienok vyhlásenia stavu núdze v tepelnej energetike, pričom dospel k záveru, že toto rozhodnutie „... v súčasnej dobe nie je dôvodné“.

Proti rozhodnutiu primátora mesta č. 33/2007/OPE zo 17. januára 2007 o odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike podala sťažovateľka 29. januára 2007 odvolanie. Rozhodnutie mesta, resp. jeho primátora je totiž nutné kvalifikovať ako správne rozhodnutie vydané v režime správneho poriadku, tak ako to ustanovuje aj § 37 zákona č. 657/2004 Z. z. mesto o odvolaní sťažovateľky do podania sťažnosti ústavnému súdu nerozhodlo, a to aj napriek tomu, že sťažovateľka o rozhodnutie opakovane písomne žiadala. Mesto sa odmietlo zaoberať odvolaním tvrdiac, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie o vyhlásení stavu núdze v tepelnej energetike č. 1389/06 z 18. októbra 2006 nie sú rozhodnutiami správneho orgánu. Sťažovateľka sa s takouto argumentáciou nestotožňuje a opakovane písomne žiadala mesto o rozhodnutie. Mesto však zotrvalo na svojom stanovisku.

Postup mesta v predmetnej veci je podľa sťažovateľky poznačený nečinnosťou a porušuje jej základné práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, na súdnu a inú právnu ochranu, ako aj jej základné právo na podnikanie.

Na základe uvedenej argumentácie sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1) Základné právo spoločnosti M., a. s., IČO:... so sídlom:... Č. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom mesta Č. v odvolacom konaní vedenom proti rozhodnutiu mesta Č. zo dňa 17. 01. 2007, č. 33/2007/OPE (rozhodnutie o odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike) bolo porušené.

2) Základné právo spoločnosti M., a. s., IČO:... so sídlom:... Č. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v odvolacom konaní vedenom proti rozhodnutiu mesta Č. zo dňa 17. 01. 2007, č. 33/2007/OPE (rozhodnutie o odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike) bolo porušené.

3) Základné právo spoločnosti M., a. s., IČO:... so sídlom:... Č. na právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v odvolacom konaní vedenom proti rozhodnutiu mesta Č. zo dňa 17. 01. 2007, č. 33/2007/OPE (rozhodnutie o odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike) bolo porušené.

4) Základné právo podnikateľ spoločnosti M., a. s., IČO:... so sídlom:... Č. zaručené čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v odvolacom konaní vedenom proti rozhodnutiu mesta Č. zo dňa 17. 01. 2007, č. 33/2007/OPE (rozhodnutie o odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike) bolo porušené.

5) Mestu Č. prikazuje, aby v odvolacom konaní vedenom proti rozhodnutiu mesta Č. zo dňa 17. 01. 2007, č. 33/2007/OPE (rozhodnutie o odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike) konalo bez zbytočných prietáhov.

6) Spoločnosti M., a. s., IČO:... so sídlom:... Č. priznáva finančné zadostučinenie v sume 10.000,- EUR (slovom desaťtisíc euro), ktoré je jej mesto Č. povinné zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7) Mesto Č. je povinné uhradiť spoločnosti M., a. s., IČO:... so sídlom:... Č. trovy konania...“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov konania.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namieta v konaní pred ústavným súdom porušenie svojich základných práv tým, že mesto (v mene ktorého v danom prípade koná primátor v postavení správneho orgánu – § 24 ods. 2 v spojení s § 13 ods. 4 a 5 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov – ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“) neprerokovalo a nerozhodlo o jej odvolaní podanom 29. januára 2007 proti rozhodnutiu primátora mesta č. 33/2007/OPE zo 17. januára 2007 o odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike (vyhláseného 18. októbra 2006). Nečinnosťou mesta v správnom konaní má dochádzať k porušovaniu základných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, na súdnu a inú právnu ochranu, ako aj k porušovaniu základného práva na podnikanie a uskutočňovanie inej zárobkovej činnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Citované ustanovenie čl. 127 ústavy limituje právomoc ústavného súdu vo vzťahu k všeobecným súdom princípom subsidiarity, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Uvedený princíp sa nepochybné týka aj prípadov, v ktorých sa sťažovatelia ako účastníci konania pred orgánom verejnej správy môžu domáhať ochrany svojich základných práv alebo slobôd, k porušeniu ktorých malo dôjsť jeho nečinnosťou alebo postupom poznačeným zbytočnými prietahmi v konaní, využitím právnych prostriedkov nápravy, ktoré im na tento účel dáva k dispozícii zákon [v danom prípade predovšetkým Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „OSP“) v rámci jeho piatej časti – Správne súdnictvo].

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmavajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 244 ods. 4 OSP súdy v správnom súdnictve rozhodujú o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a 250u.

Podľa § 244 ods. 5 prvej vety OSP súdy v správnom súdnictve konajú o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy a o vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 3 OSP súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Podľa § 250u OSP za nedodržanie lehoty uvedenej v uznesení súdu podľa § 250t OSP môže súd na opakovaný návrh účastníka, ak je správny orgán naďalej nečinný, uložiť pokutu do 100 000 Sk, a to aj opakovane. Pred rozhodnutím o pokute si súd vyžiada stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

Právna úprava obsiahnutá v § 244 OSP, doplnená právnou úpravou obsiahnutou v § 250t a v § 250u OSP, zakladá právomoc správnych súdov poskytnúť sťažovateľke ochranu pred zásahom do jej základných práv označených v ústavnej sťažnosti a vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodovať o namietanom porušení jej základných práv nečinnosťou, prípadne zbytočnými prietahmi v konaní zo strany mesta, za ktoré je v danom prípade oprávnený a zároveň povinný konať primátor (obdobne napr. I. ÚS 9/02, III. ÚS 72/02). Sťažovateľka mala k dispozícii dostupný a účinný prostriedok nápravy, využitím ktorého mohla dosiahnuť účinnú ochranu svojich základných práv priamo v konaní pred súdmi podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Uplatnením uvedeného právneho prostriedku nápravy sa sťažovateľka mohla v zmysle § 250t ods. 1 OSP domáhať, aby mesto, v danom konkrétnom prípade jeho primátor, pokiaľ nemieni vydať nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, predložil opravný prostriedok (odvolanie podané 29. januára 2007) Krajskému súdu v Žiline (ďalej

aj „krajský súd“) na rozhodnutie podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (v súlade s § 27 ods. 2 bodom 1 zákona č. 369/1990 Zb. v spojení s § 250l až § 250s OSP).

Podľa § 27 ods. 2 bodu 1 zákona č. 369/1990 Zb. na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach právnických osôb a fyzických osôb rozhoduje pri výkone samosprávy starosta, vzťahuje sa všeobecný predpis o správnom konaní s odchýlkami uvedenými v odseku 1 prvom, druhom a štvrtom bode a s týmito ďalšími odchýlkami:

1. o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu starostu rozhoduje súd, ak osobitný predpis neustanovuje inak...

Rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov v rámci správneho súdnictva upravujú ustanovenia tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250m ods. 1 OSP konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu.

Podľa § 250m ods. 2 OSP návrh sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku alebo ak obsahuje nesprávne poučenie, možno ho napadnúť do šiestich mesiacov od jeho doručenia.

Podľa § 250m ods. 3 OSP účastníkmi konania sú tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne, a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava.

Zo znenia ustanovenia § 250m ods. 2 OSP navyše vyplýva, že sťažovateľka sa mohla (a mala) na príslušný správny súd opravným prostriedkom proti rozhodnutiu primátora

mesta č. 33/2007/OPE zo 17. januára 2007 o odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike obrátiť priamo a nemusela tak urobiť prostredníctvom mesta.

Sťažovateľka mala v tomto zmysle v uvedenom prípade legálnu možnosť priameho prístupu k súdnej ochrane, ktorú nevyužila. Tento záver potvrdzuje napokon aj obsah príloh, ktoré boli pripojené k sťažnosti, predovšetkým obsah rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 23 Sp/43/2007-30 z 3. decembra 2007 (ktorý rozhodoval v obdobnom prípade). Označeným rozsudkom zrušil krajský súd rozhodnutie mesta č. 46/07/OPE z 21. augusta 2007 a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie. Išlo o rozhodnutie primátora mesta o ďalšom návrhu sťažovateľky na vyhlásenie stavu núdze v tepelnej energetike v uvedenej veci podanom 22. januára 2007 a nadväzujúcom na skorší návrh zo 17. októbra 2007 (tento skorší návrh bol podkladom pre vyhlásenie stavu núdze v tepelnej energetike 18. októbra 2007 odvolaného neskôr rozhodnutím primátora mesta č. 33/2007/OPE zo 17. januára 2007).

Z obsahu rozsudku krajského súdu z 3. decembra 2007 je zrejmé, že krajský súd sa opravným prostriedkom proti rozhodnutiu mesta vo veci vyhlásenia stavu núdze v tepelnej energetike podľa § 28 zákona č. 657/2004 Z. z. zaoberal v rámci konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, považujúc konanie o vyhlásení alebo odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike podľa § 28 zákona č. 657/2004 Z. z. za správne konanie, ktoré „... sa začína na základe návrhu alebo z vlastnej iniciatívy správneho orgánu v zmysle § 18 Správneho poriadku...“ (cit. str. 5 rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 23 Sp/43/2007-30 z 3. decembra 2007). Krajský súd poskytol uvedeným rozhodnutím sťažovateľke súdnu ochranu, ktorej sa domáhala, zrušiť rozhodnutie mesta č. 46/07/OPE z 21. augusta 2007 a uložiť správne orgánu, aby sa vecou opäť zaoberal a rozhodol.

V danom prípade nemožno považovať za relevantnú argumentáciu sťažovateľky uvedenú v sťažnosti, že postup podľa § 250t OSP v súvislosti s namietanou nečinnosťou mesta v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu č. 33/2007/OPE zo 17. januára 2007 nevyužila, pretože „... Mesto Č. nepatrí do sústavy orgánov verejnej správy...“, pričom postup mesta je založený na „... zákonne rozpornom stanovisku..., že vo veci nie je možné odvolanie uplatniť...“.

Ustanovenie § 28 zákona č. 657/2004 Z. z. priznáva obci (mestu) právomoc (mocenské oprávnenie a zároveň povinnosť) v zákonom ustanovených prípadoch (§ 27 uvedeného zákona) vo verejnom záujme spočívajúcom v zabezpečení dodávok tepla na spravovanom území vyhlásiť alebo odvolať osobitný právny režim (stav núdze v tepelnej energetike) s priamym dopadom na právne postavenie (práva, povinnosti a právom chránené záujmy) dotknutých tretích osôb, keďže zakladá ich právnu povinnosť rešpektovať obmedzujúce opatrenia a povinnosti stanovené priamo v rozhodnutí (§ 28 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z.), prípadne uložené osobitným postupom v zmysle § 31 písm. e) zákona č. 657/2004 Z. z. (príkaz na vecné plnenie fyzickým osobám alebo právnickým osobám a na osobné úkony fyzickým osobám v súvislosti s vyhlásením stavu núdze v tepelnej energetike).

V prípade postupu podľa § 28 zákona č. 657/2004 Z. z. rozhoduje obec alebo mesto vo verejnom záujme o právach, povinnostiach, resp. právom chránených záujmoch osôb na jeho území na základe kompetencie (mocenského oprávnenia) priznanej zákonom. Vykonáva teda verejnú správu a má postavenie orgánu verejnej správy. Skutočnosť, že za obec alebo mesto ako územný samosprávny celok v konečnom dôsledku vždy koná niektorý z jeho orgánov, nie je dôvodom na vylúčenie verejnosprávnych aktov miest a obcí, ktoré majú povahu individuálnych právnych aktov, zo súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Rovnako nie je daný dôvod vylúčiť z právomoci správnych súdov preskúvanie postupu či iných zásahov obce alebo mesta v súvislosti s výkonom verejnej správy.

V posudzovanom prípade mala sťažovateľka právnu možnosť podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu mesta, resp. primátora mesta č. 33/2007/OPE zo 17. januára 2007 o odvolaní stavu núdze v tepelnej energetike priamo krajskému súdu v súlade s § 250m ods. 2 OSP. Krajský súd bol oprávnený posudzovať aj otázku prípustnosti návrhu – opravného prostriedku proti napádanému rozhodnutiu (§ 250p OSP), a to ako otázku predbežnú v rámci skúmania podmienok konania.

Sťažovateľka túto možnosť nevyužila, opravný prostriedok doručila 29. januára 2007 priamo mestu. Proti jeho nečinnosti (v súvislosti s vydaním nového rozhodnutia vo veci v rámci autoremedúry alebo predložením veci správne súdu na konanie podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku) mohla uplatniť právny prostriedok

nápravy podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 250t až § 250u OSP). Sťažovateľka nevyužila ani túto možnosť.

Z listinných dôkazov, ktoré sťažovateľka k sťažnosti pripojila (z rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 23 Sp/43/2007-30 z 3. decembra 2007), vyplýva, že správne súdy v danej veci ústavne konformným spôsobom interpretovali pojem „obec“ obsiahnutý v § 28 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z. tak, že jeho obsah vykladali v spojení s § 24 ods. 2 a § 13 ods. 4 a 5 zákona č. 369/1990 Zb. v tom zmysle, že je ním potrebné rozumieť príslušný orgán obce (mesta), ktorý napádaný správny akt obce (mesta) vydal.

Postup a rozhodnutie krajského súdu č. k. 23 Sp/43/2007-30 z 3. decembra 2007 potvrdzujú, že sťažovateľka mala v posudzovanom prípade priamy prístup k súdnej ochrane prostredníctvom právnych prostriedkov dostupných podľa ustanovení piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. septembra 2009